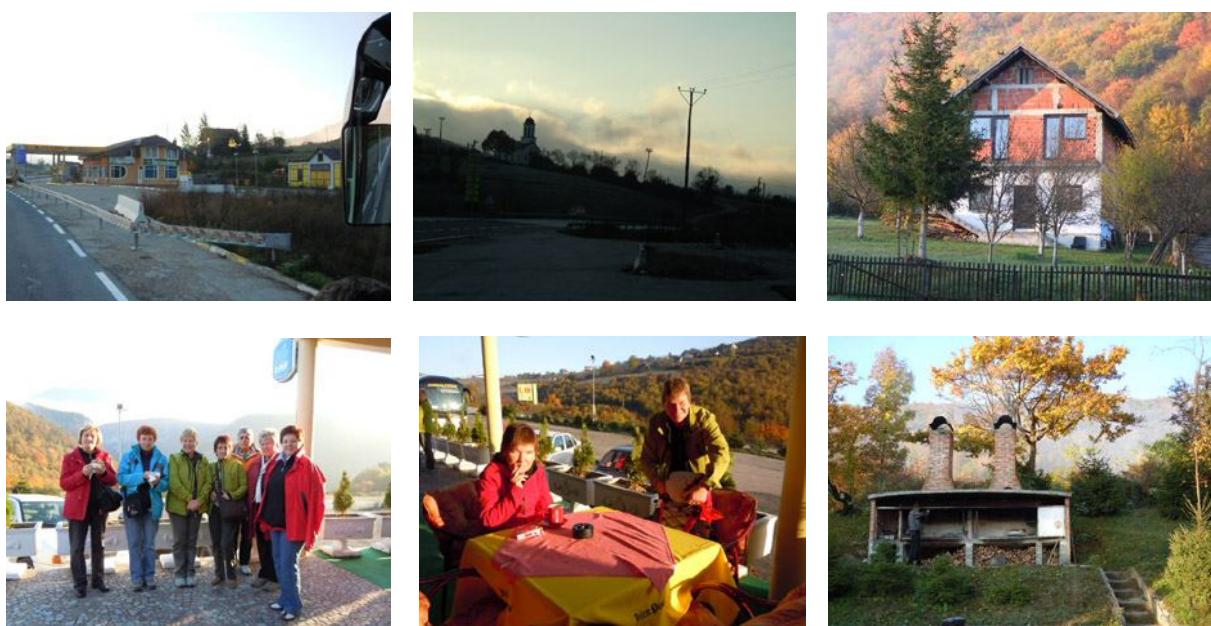

Koncem oktobra (od 22. do 24.10.2010) smo se člani Društva pohodniki Triglav odpravili na izlet v Bosno. Ogledali smo si njene zanimivosti : Jajce, Sarajevo, Mostar, Medžugorje. Po čudoviti soteski Neretve smo se popeljali do plantaž mandarin in se poizkusili v obiranju. Navdušeni smo bili nad premikom v vzdrževanju snage in nad odpravljanjem posledic vojne. Žal se med turisti sučejo premnogi prosjaki, zlasti ženske z otroci. Najbolj pa nas je presunil film o obleganju Sarajeva v letih 1992-1995. Sprehodili smo se skozi ostanek tunela, skopanim pod letališko stezo, ki je bil Sarajevčanom od 1993 edina povezava v svet, v preživetje.

Na pot smo iz avtobusne postaje v Novi Gorici startali dne 22.10.2010 takoj po polnoči. Voznika sta bila Miro in Alan, avtobus Avrigo Nova Gorica.

Prve fotografije po jutranjem svitu so nastale pri Banja Luki.

Prvi postanek za kavo, "dimček" in zajtrk.

Ekipa: Miro in Alan ter vodič Zarjo v ozadju.

Dolina Vrbasa

Hidroelektrarna Jajce II.
Oprostite kvaliteti fotografij, ki so napravljene iz avtobusa.

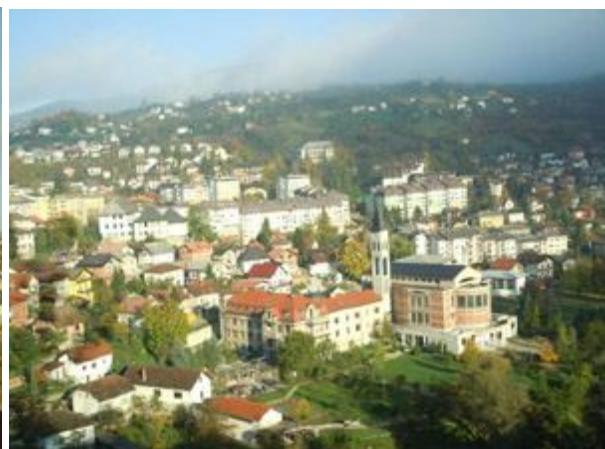
Jajce I

Prihajamo v **Jajce**, katerega stari del leži nad sotočjem rek Plive in Vrbasa. 21m visok slap reke Plive sodi med 12 najlepših slapo na svetu in je zaščitni znak mesteca, ki je bilo leta 2007 vpisano v seznam Unescove dediščine.

V 15. stoletju je bilo Jajce središče bosanskih kraljev. Tu je bil kronan tudi zadnji bosanski kralj. Turki so nato zavzeli mesto. Bosna je postala Turški Sandžak.

Cerkvica Sv. Mihaella v ospredju pa moderna nova cerkev.

Na griču nad mestom stoji srednjeveška trdnjava. Pod njo so hiše grajene v bosanskem slogu. Najprej smo se povzpeli do trdnjave iz rimske dobe. Ime mesta izhaja od tedaj: Castello del' uovo (pri zidanju so uporabljali za vezivo jajca!).

Katakombe: cerkvica pod zemljoi izklesana v dveh nadstropjih v živo skalo (kremenjak).

Pokopališče

Tipična bosanska hiša

Sprehod po starem mestu.

Zelo skromen muzej, kjer se je odvijalo 2. zasedanje AVNOJ-a

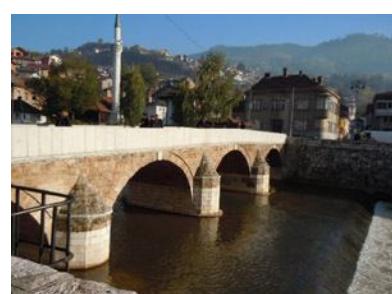

Gremo dalje proti Sarajevu.

Sarajevo iz avtobusa.

Popoldanski sprehod po Baščaršiji.

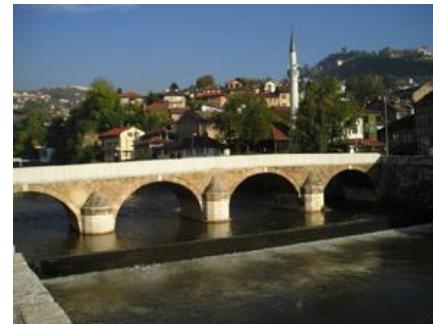

Historijska građevina

Morića han predstavlja jedini sačuvani han u Sarajevu. Han je sagradjen krajem 16. ili početkom 17. stoljeća. Tako se zvao Novi han (Han Džedid). Danas ga imenuju Morićima, koji su u vlasništvu od 1747. do 1757. godine bili vode starih i mlađih protiv tadašnje vlasti. Vlasnik Gazi Husrev-begovog vakufa je postao u 18. ili početkom 19. stoljeća. Pripada tipu velikih trgovackih hanova. U svrhu vrijeme han je mogao primiti karavam od 300 ljudi i 70 konja. Kafana, koja je bila smještena u sjevernom dijelu Moriće hana, vjerovatno je najstarija gradiška kafana i u njoj se održavao veliki dio društvenoga i političkoga života Sarajeva. Ova je bila stjecalište obrtnika, trgovaca i uličnih ljudi, za množicu u njoj održavale skupštine osmaka. Kroz povijest spratna i krovna konstrukcija Moriće hana su vidi puta straže od vatre, mnogi putni objekti je popravljani ili ponovno građeni, ali u ek se zadržavaju njegova izvorne staze. Morića han je izvorno bio pokrivene devetnaest nadstrešica pavića koje su kasnije bile podignute novim krovom. Objekt je iznad svog poslovanja funkcionira i danas.

Moričin han - hiša predhodnica hotelov. V pritličju so bili hlevi za konje, v nadstropju pa sobe. Takih je bilo nekoč 50, sedaj sta ostala le dva.

Gazi-Husrevbegova džamija

V bližini džamije so katedrala in pravoslavna cerkev.

Nasproti džamije je šola za bogoslovje (opazuj dimnike v obliki svinčnika).

Slovenska ambasada

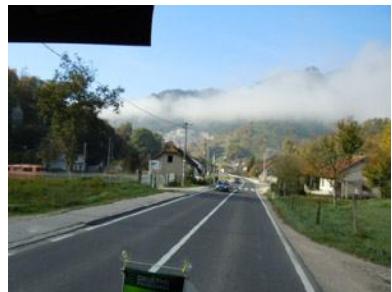
Muzej - Tunel Sarajevo.

V letih 1992 do 1995 je bilo Sarajevo oblegano i popolnoma zaprto. Da bi lahko preživeli, so se domislili tunela, ki so ga v 4 mesecih izkopali pod letalsko stezo. Muzej je bil 800m dolg, 1m širok in 1,60 m visok. Kopali so ga s krampi. Glavno vlogo pri izgradnji tunela je prevzela bosanska vojska. Skozi tunel, v katerem je bila speljana tudi elektrika, ob deževnih dneh pa je vanj pronicala voda, so v težavnih razmerah prinesli vse, kar so potrebovali za preživetje. Dnevno je skozenj prešlo tudi 3.000 ljudi, cca 2 milijona v dveh letih. Za ogled je ostalo še 25m tunela.

Vozimo se dalje po dolini Neretve do Mostarja.

Smo v Jablanici. Poznate ta most? Če ne drugače iz filma Bitka na Neretvi.

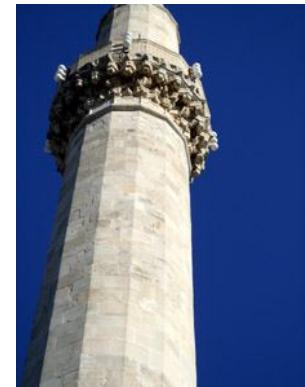

Žal smo panorama Soteske Neretve opazovali iz avtobusa, zato so posnetki slabi. A nekaj je nekaj, nič je nič!?

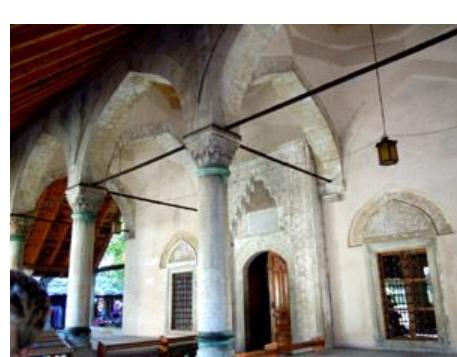
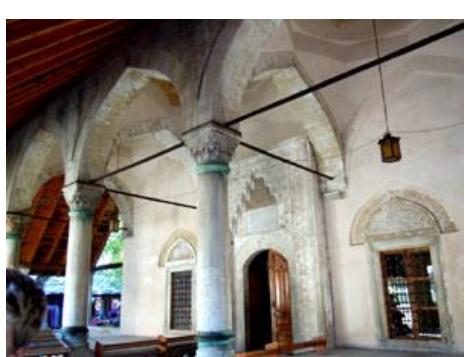

Prispeli smo v **Mostar**

Koski-Mehmed pašina mošeja.

Biščevičeva hiša, ena najlepših hiš orientalskega sloga, seveda last bogatašev.

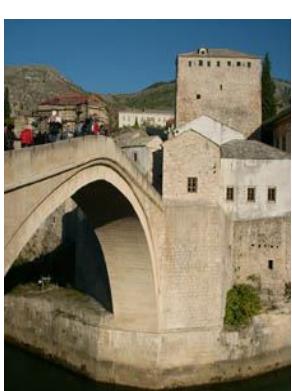
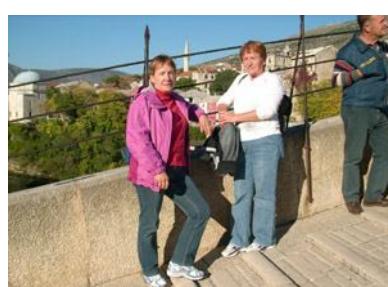

Kujundžiluk, značilna uličica polna malih obrtnikov, trgovin in restavracij.

Še slikanje z znamenitim mostom v ozadju.

Mostar se omenja prvič v 15. stol. Čeprav takrat majhno mestece, je že tedaj ležalo na obeh bregovih Neretve, ki ju je povezoval leseni most. Na obeh bregovih so bili postavljeni stolpi, v njih pa čuvarji mostu "mostarji", po katerih je mesto dobilo ime.

Medžugorje

Nova cerkev ob samostanu.

Prespali smo v **Neumu**.

Obiranje mandarin

Prispeli smo do plantaž mandarin, v Metkovič v delti Neretve. Kakšno doživetje!

Po obiranju smo se popeljali po delti Neretve s tradicionalnimi ladjicami, trupicami.

Domačini so nam pripravili gala kosilo. Tudi zaplesali smo. Škoda le, da nas je čakala še tako dolgo pot do doma, saj bi sicer še kar rajali.

Še nekaj utrinkov s poti proti domu. Peljali smo se po novi avtocesti pod Velebitom.

